

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα, σε ποια κριτήρια πρέπει να στηριχθεί η αρχή αυτή και ποια κριτήρια είναι δεσμευτικά για αυτήν οσάκις αποφαινεται επί της εφαρμογής της εξαίρεσως που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 765/2006 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2006;
- 3) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 765/2006 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2006, την έννοια ότι η αρχή που είναι υπεύθυνη για την εφαρμογή της εξαίρεσως αυτής, κατά την εξέταση αιτήματος εφαρμογής της εξαίρεσως, δύναται ή υποχρεούται να λάβει υπόψη το ότι οι προσφεύγοντες, υποβάλλοντας σχετική αίτηση, σκοπούν στην άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους (εν προκειμένω στην άσκηση του δικαιώματος ένδικης προστασίας), πλην όμωσ οφείλει και να μεριμνά, σε περίπτωση που δεχθεί το αίτημα εφαρμογής της εξαίρεσως στην προκειμένη περίπτωση, έτσι ώστε να μην τεθεί σε κίνδυνο η επίτευξη του σκοπού της προβλεπόμενης κυρώσως και να μην καταστρατηγηθεί η εξαίρεση (για παράδειγμα, το ποσό που θα καταβληθεί για την παροχή νομικής προστασίας δεν πρέπει να είναι προδήλως δυσανάλογο της σπουδαιότητας των νομικών υπηρεσιών που έχουν παρασχεθεί);
- 4) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 765/2006 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2006, την έννοια ότι ένας από τους λόγους που μπορούν να δικαιολογήσουν τη μη εφαρμογή της εξαίρεσως που προβλέπει η διάταξη αυτή ενδέχεται να είναι ο παράνομος χαρακτήρας της κτήσως των κεφαλαίων των οποίων η χρήση προβάλλεται για την εφαρμογή της εξαίρεσως αυτής;

(¹) Κανονισμός 765/2006 (ΕΚ) του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2006, σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος του Προέδρου Λουκασένκο και ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας (ΕΕ L 134, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 11 Ιουνίου 2013 — X

(Υπόθεση C-318/13)

(2013/C 233/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: X

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ (¹) (περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσως) την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία κατά τον υπολογισμό των εκ του νόμου προβλεπόμενων παροχών κοινωνικής ασφαλίσως που χορηγούνται σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος λαμβάνεται υπόψη ως αναλογιστικός παράγων το διαφορετικό προσδόκιμο ζωής ανδρών και γυναικών, αν το ύψος της εφάπαξ καταβλητέας προς έναν άνδρα αποζημιώσως που προκύπτει λόγω της χρησιμοποίησως του εν λόγω παράγοντος είναι χαμηλότερο από το ύψος της αποζημιώσως που θα λάμβανε μία γυναίκα της ίδιας ηλικίας ευρισκόμενη στην ίδια κατάσταση;

- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική: Συντρέχει στην παρούσα υπόθεση περίπτωση κατάφωρης παραβιάσως του δικαίου της Ένωσης, ως προϋπόθεση για τη θεμελίωση ευθύνης του κράτους μέλους, λαμβανομένου υπόψη του ότι:

— το Δικαστήριο δεν έχει λάβει με τη νομολογία του σαφή θέση επί του αν επιτρέπεται η χρησιμοποίηση αναλογιστικών παραγόντων συνδεόμενων με το φύλο κατά τον υπολογισμό των παροχών που χορηγούνται από τα κατά νόμο συστήματα κοινωνικής ασφαλίσως τα οποία υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ,

— το Δικαστήριο, στην υπόθεση C-236/09, Test-Achats, έχει κρίνει ανίσχυρο το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/113/ΕΚ (²) (για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσως ανδρών και γυναικών στην πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών), το οποίο επιτρέπει τη χρησιμοποίηση ανάλογων παραγόντων, δεχόμενο, εντούτοις, ότι η διάταξη αυτή πρέπει να λογίζεται ως ανίσχυρη μετά παρέλευση ορισμένης μεταβατικής περιόδου, και ότι

— στο πλαίσιο των οδηγιών 2004/113/ΕΚ και 2006/54/ΕΚ (³) (για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχειρίσως ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης) ο νομοθέτης της Ένωσης επέτρεψε, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τη χρησιμοποίηση ανάλογων παραγόντων για τον υπολογισμό των παροχών στις οποίες αναφέρονται οι εν λόγω οδηγίες, ο δε εθνικός νομοθέτης, στηριζόμενος στο γεγονός αυτό, έλαβε ως δεδομένο ότι οι εν λόγω παράγοντες επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται και στο πλαίσιο του επίμαχου στην υπό κρίση υπόθεση εκ του νόμου σύστημα κοινωνικής ασφαλίσως: Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ (περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσως) την έννοια ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία κατά τον υπολογισμό των εκ του νόμου προβλεπόμενων παροχών κοινωνικής ασφαλίσως που χορηγούνται σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος λαμβάνεται υπόψη ως αναλογιστικός παράγων το διαφορετικό προσδόκιμο ζωής ανδρών και γυναικών, αν το ύψος της εφάπαξ καταβλητέας προς έναν άνδρα αποζημιώσως που προκύπτει λόγω της χρησιμοποίησως του εν λόγω παράγοντος είναι χαμηλότερο από το ύψος της αποζημιώσως που θα λάμβανε μία γυναίκα της ίδιας ηλικίας ευρισκόμενη στην ίδια κατάσταση;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.

(²) ΕΕ L 373, σ. 37.

(³) ΕΕ L 204, σ. 23.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 20 Ιουνίου 2013 — Marjan Noorzia

(Υπόθεση C-338/13)

(2013/C 233/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof